باری جبرئیل علیه السلام نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم نشسته بود که ناگهان صدایی از بالای سرش شنید.

از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: باری جبرئیل علیه السلام نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم نشسته بود که ناگهان صدایی از بالای سرش شنید؛ سرش را بالا گرفت و گفت: «هَذَا بَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فُتِحَ اليَوْمَ وَلَمْ يُفْتَحْ قَطُّ إِلاَّ اليَوْمَ، فنَزلَ منهُ مَلكٌ»: «این، (صدای) دروازه ای از آسمان است که امروز باز شد و جز امروز هرگز گشوده نشده است. و فرشته ای از آن پایین آمد»؛ آنگاه گفت: «هذا مَلكٌ نَزلَ إلى الأرضِ لم ينْزلْ قطُّ إلاَّ اليومَ». «این فرشته ای است که به زمین فرود آمده و جز امروز پایین نیامده است». پس سلام کرد و گفت: «أَبْشِرْ بِنُورَيْنِ أُوتِيتَهُمَا لَمْ يُؤتَهُمَا نَبيٌّ قَبْلَكَ: فَاتِحَةُ الكِتَابِ، وَخَوَاتِيمُ سُورَةِ البَقَرَةِ، لَنْ تَقْرَأَ بِحَرْفٍ مِنْهَا إِلا أُعْطِيتَه»: «تو را به دو نور مژده باد که به تو داده شده است و پیش از تو به هیچ پیامبری داده نشد: فاتحة الکتاب و آیات پایانیِ سوره ی بقره؛ هر حرفی از آن را بخوانی، درخواست هایی را که در آن آمده است، به تو داده می شود».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

ابن عباس رضی الله عنهما می گوید: "باری که جبریل نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم نشسته بود، صدای شدیدی را شنید"؛ صدایی شبیه صدای شکستن چوب هایی که در ساختمان سازی به کار می روند؛ و این صدا از بالا بود؛ از سمت آسمان یا از جهت سرش؛ و گفته شده: صدایی شبیه صدای در بوده است؛ پس جبریل سرش را بالا برده و می گوید: "این دروازه ای در آسمان دنیا است که امروز باز شده و جز امروز هرگز باز نخواهد شد"؛ سپس از آن دروازه، مَلَکی نازل شد؛ اینجا بود که جبریل گفت: این ملکی است که جز امروز به زمین نازل نشده است؛ آن ملک سلام می کند و می گوید: "تو را به دو نور مژده باد"؛ آنها را دو نور می نامد، زیرا هریک نوری است در پیش روی صاحب آنها؛ یا به این دلیل آنها را نور می نامد چون تامل و تفکر در معانی آنها هدایتگر به سوی راه راست می باشند؛ و اختصاص این دو نور به این دو امر، دلالت بر فضیلت آنها و ویژگی منحصر به فرد آنها دارد؛ نور اول سوره ی فاتحه و نور دوم، دو آیه ی پایانی سوره ی بقره هستند؛ این دو نور چنان اند که اگر فرد مومنی از این امت آنها را بخواند، الله متعال خواسته های مطرح شده در این دو را به وی عطا می کند؛ دو نوری که به هیچیک از پیامبران پیشین داده نشده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5775